

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 6.

Vydána dne 5. února 1932.

Obsah: 15. Úmluva o potírání penězokazectví.

15.

Úmluva o potírání penězokazectví.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

ALBANIE, NĚMECKA, SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, RAKOUSKA,
BELGIE, VELKÉ BRITANIE, IRSKA A BRITSKÝCH ZEMÍ ZÁMOŘSKÝCH,
INDIE, BULHARSKA, ČÍNY, KOLUMBIE, KUBY, DÁNSKA, SVOBODNÉHO
MĚSTA GDANSKA, ŠPANĚLSKA, FRANCIE, ŘECKA, MAĎARSKA, ITALIE,
JAPONSKA, LUCEMBURSKA, MONAKA, NORSKA, PANAMY, NIZOZEMÍ,
POLSKA, PORTUGALSKA, RUMUNSKA, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ
A SLOVINCŮ, SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

A ŠVÝCARSKA

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA, PROTOKOL A FAKULTATIVNÍ

PROTOKOL:

Convention.

SA MAJESTÉ LE ROI D'ALBANIE; LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE; LE PRÉSIDENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE; SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES; SA MAJESTÉ LE ROI DE GRANDE-BRETAGNE, D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES; SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES; LE PRÉSIDENT DU GOUVERNEMENT NATIONAL DE LA RÉPUBLIQUE CHINOISE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA; SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE, POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG; SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE; SON ALTESSE SÉRÉNISSIME LE RÉGENT DU ROYAUME DE HONGRIE; SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE; SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON; SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-DUCHESSE DE LUXEMBOURG; SON ALTESSE SÉRÉNISSIME LE PRINCE DE MONACO; SA MAJESTÉ LE ROI DE NORVÈGE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA; SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE PORTUGAISE; SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE; SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES; LE COMITÉ CENTRAL EXÉCUTIF DE L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES; LE CONSEIL FÉDÉRAL SUISSE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE,

Désireux de rendre de plus en plus efficaces la prévention et la répression du faux monnayage ont désigné pour leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi
d'Albanie:

Le docteur Stavro Stavri,
Chargé d'affaires à Paris;

Convention.

HIS MAJESTY THE KING OF ALBANIA; THE PRESIDENT OF THE GERMAN REICH; THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA; THE FEDERAL PRESIDENT OF THE AUSTRIAN REPUBLIC; HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS; HIS MAJESTY THE KING OF GREAT BRITAIN, IRELAND AND THE BRITISH DOMINIONS BEYOND THE SEAS, EMPEROR OF INDIA; HIS MAJESTY THE KING OF THE BULGARIANS; THE PRESIDENT OF THE NATIONAL GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CHINA; THE PRESIDENT OF THE COLOMBIAN REPUBLIC; THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF CUBA; HIS MAJESTY THE KING OF DENMARK; THE PRESIDENT OF THE POLISH REPUBLIC, FOR THE FREE CITY OF DANZIG; HIS MAJESTY THE KING OF SPAIN; THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC; THE PRESIDENT OF THE HELLENIC REPUBLIC; HIS SERENE HIGHNESS THE REGENT OF THE KINGDOM OF HUNGARY; HIS MAJESTY THE KING OF ITALY; HIS MAJESTY THE EMPEROR OF JAPAN; HER ROYAL HIGHNESS THE GRAND DUCHESS OF LUXEMBURG; HIS SERENE HIGHNESS THE PRINCE OF MONACO; HIS MAJESTY THE KING OF NORWAY; THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF PANAMA; HER MAJESTY THE QUEEN OF THE NETHERLANDS; THE PRESIDENT OF THE POLISH REPUBLIC; THE PRESIDENT OF THE PORTUGUESE REPUBLIC; HIS MAJESTY THE KING OF ROUMANIA; HIS MAJESTY THE KING OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES; THE CENTRAL EXECUTIVE COMMITTEE OF THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS; THE SWISS FEDERAL COUNCIL; THE PRESIDENT OF THE CZECHOSLOVAK REPUBLIC,

Being desirous of making more and more effective the prevention and punishment of counterfeiting currency, have appointed as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of
Albania:

Dr. Stavro Stavri,
Chargé d'affaires in Paris;

(Překlad.)

Úmluva

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ALBÁNSKÝ;
 PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ; PRESIDENT
 SPOJENÝCH STATŮ AMERICKÝCH; SPOL-
 KOVÝ PRESIDENT REPUBLIKY RAKOU-
 SKÉ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGI-
 ČANŮ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL VELKÉ
 BRITANIE, IRSKA A BRITSKÝCH ZEMÍ
 ZAMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ; JEHO
 VELIČENSTVO KRÁL BULHARŮ; PRESI-
 DENT NÁRODNÍ VLÁDY REPUBLIKY ČÍN-
 SKÉ; PRESIDENT REPUBLIKY KOLUM-
 BIE; PRESIDENT REPUBLIKY KUBY;
 JEHO VELIČENSTVO KRÁL DÁNSKÝ;
 PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ, ZA
 SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO; JEHO VE-
 LIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKÝ; PRESI-
 DENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ; PRE-
 SIDENT REPUBLIKY ŘECKÉ; JEHO VÝ-
 SOST NEJJASNĚJŠÍ SPRÁVCE KRALOV-
 STVÍ UHERSKÉHO; JEHO VELIČENSTVO
 KRÁL ITALSKÝ; JEHO VELIČENSTVO
 CÍSAŘ JAPONSKÝ; JEJÍ KRALOVSKÁ
 VÝSOST VELKOVĚVODKYNĚ LUCEM-
 BURSKÁ; JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝSOST
 PRINC MONACKÝ; JEHO VELIČENSTVO
 KRÁL NORSKÝ; PRESIDENT REPUBLI-
 KY PANAMSKÉ; JEJÍ VELIČENSTVO
 KRALOVNA NIZOZEMSKÁ; PRESIDENT
 REPUBLIKY POLSKÉ; PRESIDENT RE-
 PUBLIKY PORTUGALSKÉ; JEHO VELI-
 ČENSTVO KRÁL RUMUNSKÝ; JEHO VE-
 LIČENSTVO KRÁL SRBŮ, CHORVATŮ A
 SLOVINCŮ; ÚSTŘEDNÍ VÝKONNÝ VÝBOR
 SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH
 REPUBLIK; SPOLKOVÁ RADA ŠVÝCAR-
 SKÁ; PRESIDENT REPUBLIKY ČESKO-
 SLOVENSKÉ,

přejíce si stále účinněji čeliti penězo-
 kazectví a je potírati, jmenovali svými zmoc-
 něnci:

Jeho Veličenstvo král albánský:

Dr. Stavro Stavri-ho,

Chargé d'affaires v Paříži;

Le Président du Reich allemand:

Le docteur **Erich Kraske**,
«Vortragender Legationsrat» au Ministère des Affaires étrangères;

Le docteur **Wolfgang Mettgenberg**,
«Ministerialrat» au Ministère de la Justice du Reich;

Le docteur **Vocke**,
«Geheimer Finanzrat», Membre du «Reichsbankdirektorium»;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Hugh R. Wilson,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

Le Président fédéral de la République d'Autriche:

Le docteur **Bruno Schultz**,
Directeur de police, chef de la Section de police criminelle à la Préfecture de police de Vienne;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Servais,
Ministre d'Etat, Procureur général honoraire à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations:

Sir John Fischer Williams,
Conseiller juridique britannique à la Commission des Réparations;

Leslie S. Brass, Esq.,
«Assistant Principal at the Home Office»;

Pour l'Inde:

Vernon Dawson, Esq.,
C. I. E., «Principal at the India Office»;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. D. Mikoff,
Chargé d'affaires à Berne;

The President of the German Reich:

Dr. Erich Kraske,
«Vortragender Legationsrat» at the Ministry for Foreign Affairs;

Dr. Wolfgang Mettgenberg,
«Ministerialrat» at the Ministry of Justice of the Reich;

Dr. Vocke,
«Geheimer Finanzrat», Member of the Reichsbank Direktorium;

The President of the United States of America:

Mr. Hugh R. Wilson,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The Federal President of the Austrian Republic:

Dr. Bruno Schultz,
Police Director, Chief of Section of Criminal Police at the Prefecture of Police of Vienna;

His Majesty the King of the Belgians:

M. Servais,
Minister of State, Honorary Public Prosecutor at the Brussels Court of Appeal;

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations:

Sir John Fischer Williams,
British Legal Representative at the Reparations Commission;

Leslie S. Brass, Esq.,
Assistant Principal at the Home Office;

For India:

Vernon Dawson,
Esq., C. I. E., Principal at the India Office;

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. Mikoff,
Chargé d'affaires in Berne;

President říše Německé:

Dr. Ericha Kraske-ho,
přednášejícího legačního radu, v ministerstvu zahra-
ničních věcí;

Dr. Wolfganga Mettgenberg-a,
ministerského radu v říšském ministerstvu
spravedlnosti;

Dr. Vocke-ho,
tajného finančního radu,
člena ředitelství říšské banky;

President Spojených Států
Amerických:

p. Hugh R. Wilson-a,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u švýcarské Spolkové rady;

Spolkový president republiky
Rakouské:

Dr. Bruno Schultz-e,
policejního ředitele, sekčního šéfa kriminální policie
při policejním ředitelství ve Vídni;

Jeho Veličenstvo král
Belgičanů:

p. Servais-e,
státního ministra, honorárního generálního proku-
rátora při apelačním soudu v Bruselu;

Jeho Veličenstvo král Velké Bri-
tanie, Irska, britských zemí zá-
mořských, císař indický:

Za Velkou Britanii a Severní Irsko, jakož i za
všechny části britské říše, jež nejsou samo-
statnými členy Společnosti Národů:

Sir Johna Fischer-a Williams-e,
britského právního poradce při reparační komisi;

Leslie S. Brass-e, Esq.,
Assistant Principal at the Home Office;

Za Indii:

Vernon Dawson-a, Esq.,
C. I. E., Principal at the India Office;

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

P. D. Mikoff-a,
Chargé d'affaires v Bernu;

Le Président du Gouvernement
national de la République chi-
noise:

M. Lone Liang,

Conseiller de la Légation de Chine près le Président
du Reich allemand;

Le Président de la République
de Colombie:

Le docteur Antonio José Restrepo,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire,
Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Le Président de la République
de Cuba:

M. G. de Blanck y Menocal,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire,
Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. Manuel R. Alvarez,

Attaché commercial à la Délégation permanente au-
près de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. William Borberg,

Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Le Président de la République
de Pologne, pour la Ville Libre
de Dantzig:

M. François Sokal,

Ministre plénipotentiaire, Délégué de la République
de Pologne à la Société des Nations;

M. John Muhl,

Premier Procureur et chef de la Police criminelle
de la Ville libre;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Mauricio Lopez Roberts,

Marquis de la Torrehermosa,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
près le Conseil fédéral suisse;

Le Président de la République
française:

Le comte de Chalendar,

Attaché financier à l'Ambassade près Sa Majesté
Britannique;

The President of the National
Government of the Republic of
China:

M. Lone Liang,

Counsellor of the Legation of China to the President
of the German Reich;

The President of the Colombian
Republic:

Dr. Antonio José Restrepo,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,
Permanent Delegate accredited to the League of
Nations;

The President of the Republic
of Cuba:

M. G. de Blanck y Menocal,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,
Permanent Delegate accredited to the League of
Nations;

M. Manuel R. Alvarez,

Commercial Attaché to the Permanent Delegation
accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of
Denmark:

M. William Borberg,

Permanent Delegate accredited to the League
of Nations;

The President of the Polish
Republic,
for the Free City of Danzig:

M. François Sokal,

Minister Plenipotentiary, Delegate of the Polish
Republic accredited to the League of Nations;

M. John Muhl,

First Prosecutor and Head of the Criminal Police
of the Free City;

His Majesty the King of
Spain:

M. Mauricio Lopez Roberts,

Marquis de la Torrehermosa,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,
to the Swiss Federal Council;

The President of the French
Republic:

Count de Chalendar,

Financial Attaché to the Embassy accredited to His
Britanic Majesty;

President národní vlády
republiky Čínské:

p. Lone Liang-a,
radu čínského vyslanectví u presidenta říše Německé;

President republiky Kolumbie:

Dr. Antonio José Restrepo,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra,
stálého delegáta u Společnosti Národů;

President republiky Kuby:

p. G. de Blanck y Menocal-a,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra,
stálého delegáta u Společnosti Národů;

p. Manuela R. Alvarez-a,
obchodního attaché při stálé delegaci u Společnosti
Národů;

Jeho Veličenstvo král dánský:

p. William Borberg-a,
stálého delegáta u Společnosti Národů;

President republiky Polské za
svobodné město Gdansko:

p. Františka Sokala,
zplnomocněného ministra, delegáta republiky Polské
u Společnosti Národů;

p. Johna Muhla,
prvního prokurátora a šéfa kriminální policie
Svobodného města;

Jeho Veličenstvo král
španělský:

p. Mauricio Lopez-a Roberts-a, markýze de la
Torrehermosa,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u švýcarské Spolkové rady;

President republiky
Francouzské:

hraběte de Chalendar-a,
finančního attaché velvyslanectví u Jeho britského
Veličenstva;

Le Président de la République
hellénique:

M. Mégalos Caloyanni,

Conseiller honoraire à la Haute Cour d'Appel
du Caire;

Son Altesse Sérénissime le Ré-
gent du Royaume de Hongrie:

M. P. de Hevesy de Heves,

Ministre résident, Délégué permanent auprès de la
Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Commendatore docteur **Ugo Aloisi,**

Conseiller à la Cour de Cassation, Attaché au Minis-
tère de la Justice;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Raizaburo Hayashi,

Procureur général de la Cour de Cassation;

M. Shigeru Nagai,

Directeur de l'Hôtel des Monnaies;

Son Altesse Royale la Grande-
Duchesse de Luxembourg:

M. Charles G. Vermaire,

Consul à Genève;

Son Altesse Sérénissime le
Prince de Monaco:

M. Rodolphe Ellès,

Vice-consul à Genève;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Chr. L. Lange,

Secrétaire général de l'Union interparlementaire;

Le Président de la République
de Panama:

Le docteur **Arosemena,**

Secrétaire d'Etat aux Affaires étrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-
Bas:

Le baron **A. A. van der Feltz,**

ancien chef de la Centrale néerlandaise pour la ré-
pression des falsifications, ancien Procureur général
près la Cour d'Appel d'Amsterdam;

M. P. J. Gerke,

Trésorier général au Département des Finances des
Indes néerlandaises;

The President of the Hellenic
Republic:

M. Mégalos Caloyanni,

"Conseiller honoraire" to the High Court of Appeal
at Cairo;

His Serene Highness the Regent
of the Kingdom of Hungary:

M. P. de Hevesy de Heves,

Resident Minister, Permanent Delegate accredited
to the League of Nations;

His Majesty the King of
Italy:

Commendatore Dr. **Ugo Aloisi,**

Counsellor at the "Cour de Cassation", Attaché to the
Ministry of Justice;

His Majesty the Emperor
of Japan:

M. Raizaburo Hayashi,

Public Prosecutor of the Supreme Court;

M. Shigeru Nagai,

Director of the Imperial Mint;

Her Royal Highness the Grand
Duchess of Luxemburg:

M. Charles G. Vermaire,

Consul at Geneva;

His Serene Highness the Prince
of Monaco:

M. Rodolphe Ellès,

Vice-Consul at Geneva;

His Majesty the King of
Norway:

M. Chr. L. Lange,

Secretary-General of the Interparliamentary Union;

The President of the Republic
of Panama:

Dr. **Arosemena,**

Secretary of State for Foreign Affairs;

Her Majesty the Queen of the
Netherlands:

Baron **A. A. van der Feltz,**

Former Head of the Dutch Central Office for the
Suppression of Falsifications, Former General Pro-
secutor to the Court of Appeal of Amsterdam;

M. P. J. Gerke,

Treasurer-General to the Department of Finance
of the Dutch Indies;

President republiky Řecké:

p. Mégalos Caloyanni-ho,
honorárního radu u Nejvyššího apelačního soudu
v Kahýře;

Jeho Výsost Nejjasnější
správce království uherského:

p. P. de Hevesy de Heves-a,
ministra-residenta, stálého delegáta u Společnosti
Národů;

Jeho Veličenstvo král italský:

kommendatore Dr. Ugo Aloisi-ho,
radu kasačního dvora, přiděleného ministerstvu
spravedlnosti;

Jeho Veličenstvo císař
japonský:

p. Raizaburo Hayashi-ho,
generálního prokurátora u kasačního dvora;

p. Shigeru Nagai-ho,
ředitele mincovny;

Její královská Výsost velko-
vévodkyně Lucemburská:

p. Karla G. Vermaire-a,
konsula v Ženevě;

Jeho Nejjasnější Výsost
princ monacký:

p. Rudolfa Ellès-a,
vicekonsula v Ženevě;

Jeho Veličenstvo král Norský:

p. Chr. L. Lange-ho,
generálního tajemníka meziparlamentní Unie;

President republiky Panama:

Dr. Arosemena,
státního tajemníka v ministerstvu zahraničních věcí;

Její Veličenstvo královna
Nizozemská:

barona A. A. van der Feltz-a,
bývalého šéfa nizozemské Ústředny pro potírání pa-
dělků, bývalého generálního prokurátora u apelačního
dvora v Amsterdamu;

p. P. J. Gerke-ho,
generálního pokladníka ve finanční sekci nizozemské
Indie;

M. K. H. Broekhoff,

Commissaire de police de l'Etat, Inspecteur en chef
de police;

**Le Président de la République
de Pologne:**

M. François Sokal,

Ministre plénipotentiaire, Délégué à la Société
des Nations;

Le docteur Vlodzimierz Sokalski,

Juge à la Cour Suprême;

**Le Président de la République
portugaise:**

Le docteur José Caeiro da Matta,

Directeur de la Banque de Portugal, Professeur à la
Faculté de droit de l'Université de Lisbonne;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Constantin Antoniadé,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
auprès de la Société des Nations;

M. Vespasien V. Pella,

Professeur de droit pénal à l'Université de Jassy;

M. Pascal Toncesco,

Avocat à la Cour d'Appel;

**Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:**

Le docteur Thomas Givanovitch,

Professeur de droit criminel à l'Université
de Belgrade;

**Le Comité central exécutif de
l'Union des Républiques sovié-
tistes socialistes:**

M. Georges Lachkevitch,

Conseiller juridique de l'Ambassade de l'Union près
le Président de la République française;

M. Nicolas Liubimov,

Attaché à l'Ambassade de l'Union près le Président
de la République française;

Le Conseil fédéral suisse:

M. E. Delaquis,

Chef de la Division de police du Département fédéral
de Justice et Police, Professeur de droit à l'Université
de Berne;

M. K. H. Broekhoff,

State Commissioner of Police, Chief Inspector
of Police;

**The President of the Polish
Republic:**

M. François Sokal,

Minister Plenipotentiary, Delegate accredited to the
League of Nations;

Dr. Vlodzimierz Sokalski,

Judge at the Supreme Court;

**The President of the
Portuguese Republic:**

Dr. José Caeiro da Matta,

Director of the Bank of Portugal, Professor of Law
at the University of Lisbon;

**His Majesty the King of
Roumania:**

M. Constantin Antoniadé,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary
accredited to the League of Nations;

M. Vespasien V. Pella,

Professor of Criminal Law at the University
of Jassy;

M. Pascal Toncesco,

Counsellor at the Court of Appeal;

**His Majesty the King of
the Serbs, Croats and Slovenes:**

Dr. Thomas Givanovitch,

Professor of Criminal Law at the University
of Belgrade;

**The Central Executive
Committee of the Union of
Soviet Socialist Republics:**

M. Georges Lachkevitch,

Legal Adviser to the Embassy of the Union, accredited
to the President of the French Republic;

M. Nicolas Liubimov,

Attaché to the Embassy of the Union, accredited
to the President of the French Republic;

The Swiss Federal Council:

M. E. Delaquis,

Head of the Police Division of the Federal Depart-
ment of Justice and Police, Professor of Law at the
University of Berne;

p. K. H. Broekhoff-a,
komisaře, nejvyššího policejního inspektora;

President republiky Polské:

p. Františka Sokala,
zplnomocněného ministra, delegáta u Společnosti
Národů,

Dr. Włodzimierza Sokalski-ho,
soudce Nejvyššího soudního dvora;

**President republiky
Portugalské:**

Dr. José Caeiro da Matta,
ředitele portugalské banky, profesora na právnické
fakultě university v Lisaboně;

**Jeho Veličenstvo král
Rumunský:**

p. Constantin Antoniadu-ho,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
při Společnosti Národů;

p. Vespasien V. Pella,
profesora trestního práva na universitě v Jassy;

p. Pascala Tonesco,
advokáta apelačního soudu;

**Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovenců:**

Dr. Thomas Givanovitch-e,
profesora trestního práva na universitě v Bělehradě;

**Ústřední výkonný výbor Svazu
Sovětských Socialistických
republik:**

p. Jiřího Lachkevitch-e,
právního poradce velvyslanectví Svazu u presidenta
republiky Francouzské;

p. Nicolas Liubimov-a,
attaché velvyslanectví Svazu u presidenta republiky
Francouzské;

Spolková rada švýcarská:

p. E. Delaquis-e,
šéfa policejního odboru ministerstva spravedlnosti
a policie, profesora práva na universitě v Bernu;

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Le docteur Jaroslav Kallab,

Professeur de droit pénal et international à l'Université de Brno;

lesquels, après avoir produit leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

PREMIÈRE PARTIE.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent les règles exposées dans la première partie de la présente Convention comme le moyen le plus efficace, dans les circonstances actuelles, de prévenir et de réprimer les infractions de fausse monnaie.

Article 2.

Dans la présente Convention, le mot « monnaie » s'entend de la monnaie-papier, y compris les billets de banque, et de la monnaie métallique, ayant cours en vertu d'une loi.

Article 3.

Doivent être punis comme infractions de droit commun:

1° Tous les faits frauduleux de fabrication ou d'altération de monnaie, quel que soit le moyen employé pour produire le résultat;

2° La mise en circulation frauduleuse de fausse monnaie;

3° Les faits, dans le but de la mettre en circulation, d'introduire dans le pays ou de recevoir ou de se procurer de la fausse monnaie, sachant qu'elle est fausse;

4° Les tentatives de ces infractions et les faits de participation intentionnelle;

5° Les faits frauduleux de fabriquer, de recevoir ou de se procurer des instruments ou d'autres objets destinés par leur nature à la fabrication de fausse monnaie ou à l'altération des monnaies.

Article 4.

Chacun des faits prévus à l'article 3, s'ils sont commis dans des pays différents, doit être considéré comme une infraction distincte.

Article 5.

Il ne doit pas être établi, au point de vue des sanctions, de distinction entre les faits

The President of the Czecho-
slovak Republic:

M. Jaroslav Kallab,

Professor of Penal and International Law at the University of Brno;

who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

PART I.

Article 1.

The High Contracting Parties recognise the rules laid down in Part I of this Convention as the most effective means in present circumstances for ensuring the prevention and punishment of the offence of counterfeiting currency.

Article 2.

In the present Convention, the word "currency" is understood to mean paper money (including banknotes) and metallic money, the circulation of which is legally authorised.

Article 3.

The following should be punishable as ordinary crimes:

(1) Any fraudulent making or altering of currency, whatever means are employed;

(2) The fraudulent uttering of counterfeit currency;

(3) The introduction into a country of or the receiving or obtaining counterfeit currency with a view to uttering the same and with knowledge that it is counterfeit;

(4) Attempts to commit, and any intentional participation in, the foregoing acts;

(5) The fraudulent making, receiving or obtaining of instruments or other articles peculiarly adapted for the counterfeiting or altering of currency.

Article 4.

Each of the acts mentioned in Article 3, if they are committed in different countries, should be considered as a distinct offence.

Article 5.

No distinction should be made in the scale of punishments for offences referred to in

President republiky Československé:

Dr. Jaroslava Kallaba,

profesora mezinárodního a trestního práva na universitě v Brně;

kterí předloživše své plné moci, a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

PRVNÍ ČÁST.

Článek 1.

Vysoké Smluvní Strany uznávají, že za nynějších okolností jsou pravidla obsažená v první části této Úmluvy nejúčinnějším prostředkem, jak čeliti penězokazectví a je potíratí.

Článek 2.

Slovem „peníze“ se v této Úmluvě rozumějí peníze papírové, zahrnujíc v to bankovky, i kovové peníze, jež jsou v oběhu podle zákona.

Článek 3.

Pro obecný trestný čin bude potrestán:

1. kdo podvodně falešné peníze jakkoli zhotovuje nebo kdo porušuje peníze, nechť k tomu použije jakéhokoli prostředku;

2. kdo podvodně falešné peníze uvádí do oběhu;

3. kdo cokoli podniká k tomu konci, aby falešné peníze uvedl do oběhu, dovezl do státu, přijal nebo si opatřil, věda, že jsou falešné;

4. kdo se o tyto trestné činy pokusí a kdo se jich úmyslně zúčastní;

5. kdo podvodně zhotovuje, přijímá nebo si opatří nástroje neb jiné předměty, které jsou podle své povahy určeny k výrobě falešných peněz neb k porušení peněz.

Článek 4.

Každý z činů uvedených v článku 3., byly-li spáchány v různých státech, třeba pokládati za samostatný trestný čin.

Článek 5.

S hlediska trestnosti nelze rozlišovati skutkové podstaty stanovené v článku 3. podle

prévus à l'article 3, suivant qu'il s'agit d'une monnaie nationale ou d'une monnaie étrangère; cette disposition ne peut être soumise à aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

Article 6.

Les pays qui admettent le principe de la récidive internationale, reconnaissent, dans les conditions établies par leurs législations respectives, comme génératrices d'une telle récidive, les condamnations étrangères prononcées du chef de l'un des faits prévus à l'article 3.

Article 7.

Dans la mesure où la constitution de parties civiles est admise par la législation interne, les parties civiles étrangères, y compris éventuellement la Haute Partie contractante dont la monnaie a été falsifiée, doivent jouir de l'exercice de tous les droits reconnus aux régnicoles par les lois du pays où se juge l'affaire.

Article 8.

Dans les pays qui n'admettent pas le principe de l'extradition des nationaux, leurs ressortissants qui sont rentrés sur le territoire de leurs pays, après s'être rendus coupables à l'étranger de faits prévus par l'article 3, doivent être punis de la même manière que si le fait avait été commis sur leur territoire, et cela même dans le cas où le coupable aurait acquis sa nationalité postérieurement à l'accomplissement de l'infraction.

Cette disposition n'est pas applicable si, dans un cas semblable, l'extradition d'un étranger ne pouvait pas être accordée.

Article 9.

Les étrangers qui ont commis à l'étranger des faits prévus à l'article 3 et qui se trouvent sur le territoire d'un pays dont la législation interne admet, comme règle générale, le principe de la poursuite d'infractions commises à l'étranger, doivent être punis de la même manière que si le fait avait été commis sur le territoire de ce pays.

L'obligation de la poursuite est subordonnée à la condition que l'extradition ait été demandée et que le pays requis ne puisse livrer l'inculpé pour une raison sans rapport avec le fait.

Article 3 between acts relating to domestic currency on the one hand and to foreign currency on the other; this provision may not be made subject to any condition of reciprocal treatment by law or by treaty.

Article 6.

In countries where the principle of the international recognition of previous convictions is recognised, foreign convictions for the offences referred to in Article 3 should, within the conditions prescribed by domestic law, be recognised for the purpose of establishing habitual criminality.

Article 7.

In so far as "civil parties" are admitted under the domestic law, foreign "civil parties", including, if necessary, the High Contracting Party whose money has been counterfeited, should be entitled to all rights allowed to inhabitants by the laws of the country in which the case is tried.

Article 8.

In countries where the principle of the extradition of nationals is not recognised, nationals who have returned to the territory of their own country after the commission abroad of an offence referred to in Article 3 should be punishable in the same manner as if the offence had been committed in their own territory, even in a case where the offender has acquired his nationality after the commission of the offence.

This provision does not apply if, in a similar case, the extradition of a foreigner could not be granted.

Article 9.

Foreigners who have committed abroad any offence referred to in Article 3, and who are in the territory of a country whose internal legislation recognises as a general rule the principle of the prosecution of offences committed abroad, should be punishable in the same way as if the offence had been committed in the territory of that country.

The obligation to take proceedings is subject to the condition that extradition has been requested and that the country to which application is made cannot hand over the person accused for some reason which has no connection with the offence.

toho, zda jde o měnu vlastní či cizí; toto ustanovení nelze činiti závislým na podmínce vzájemnosti předepsané ať zákonem či smlouvou.

Článek 6.

Státy, které připouštějí zásadu mezinárodní zpětnosti, uznávají odsouzení v cizině pro některý z činů uvedených v článku 3. za podmínek předepsaných jejich zákony za podklad takové zpětnosti.

Článek 7.

Pokud vlastní zákonodárství dovoluje, aby se soukromý účastník připojil k řízení, budou mít cizinci, zahrnujíc v to po případě i onu Vysokou Smluvní Stranu, jejíž měna byla padělána, jako soukromí účastníci všechna práva, která zákony státu, kde se řízení koná, přiznávají vlastním státním občanům.

Článek 8.

Státy, které neuznávají zásady vydávání vlastních příslušníků, jsou povinny trestati vlastní občany, kteří se dopustí v cizině činů uvedených v článku 3. a pak se vrátí na území svého státu, stejně jako kdyby čin byl spáchán na jejich území; to platí i v tom případě, že vinník nabude státního občanství teprve po spáchání trestného činu.

Tohoto ustanovení nelze užiti, nemohlo-li by v takovém případě býti povoleno vydání cizince.

Článek 9.

Cizinci, kteří se dopustili v cizině činů uvedených v článku 3. a zdržují se na území státu, jehož zákonodárství přijalo jako obecné pravidlo zásadu, že trestné činy mají býti trestány, i když byly spáchány v cizině, mají býti potrestáni stejně, jako kdyby čin byl spáchán na tomto území.

Povinnost stíhati závisí na podmínce, že o vydání bylo žádáno a že dožádaný stát nemůže vydati vinníka z důvodu, který nijak nesouvisí s trestným činem.

Article 10.

Les faits prévus à l'article 3 sont de plein droit compris comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu ou à conclure entre les diverses Hautes Parties contractantes.

Les Hautes Parties contractantes qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité ou à une condition de réciprocité, reconnaissent, dès à présent, les faits prévus à l'article 3 comme cas d'extradition entre elles.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Article 11.

Les fausses monnaies, ainsi que les instruments et les autres objets désignés à l'article 3, N° 5, doivent être saisis et confisqués. Ces monnaies, ces instruments et ces objets doivent, après confiscation, être remis, sur sa demande, soit au gouvernement, soit à la banque d'émission dont les monnaies sont en cause, à l'exception des pièces à conviction dont la conservation dans les archives criminelles est imposée par la loi du pays où la poursuite a eu lieu, et des spécimens dont la transmission à l'office central dont il est question à l'article 12, paraîtrait utile. En tout cas, tous ces objets doivent être mis hors d'usage.

Article 12.

Dans chaque pays, les recherches en matière de faux monnayage doivent, dans le cadre de la législation nationale, être organisées par un office central.

Cet office central doit être en contact étroit :

- a) Avec les organismes d'émission ;
- b) Avec les autorités de police à l'intérieur du pays ;
- c) Avec les offices centraux des autres pays.

Il doit centraliser, dans chaque pays, tous les renseignements pouvant faciliter les recherches, la prévention et la répression du faux monnayage.

Article 13.

Les offices centraux des différents pays doivent correspondre directement entre eux.

Article 10.

The offences referred to in Article 3 shall be deemed to be included as extradition crimes in any extradition treaty which has been or may hereafter be concluded between any of the High Contracting Parties.

The High Contracting Parties who do not make extradition conditional on the existence of a treaty or reciprocity, henceforward recognise the offences referred to in Article 3 as cases of extradition as between themselves.

Extradition shall be granted in conformity with the law of the country to which application is made.

Article 11.

Counterfeit currency, as well as instruments or other articles referred to in Article 3 (5), should be seized and confiscated. Such currency, instruments or other articles should, after confiscation, be handed over on request either to the Government or bank of issue whose currency is in question, with the exception of exhibits whose preservation as a matter of record is required by the law of the country where the prosecution took place, and any specimens whose transmission to the Central Office mentioned in Article 12 may be deemed advisable. In any event, all such articles should be rendered incapable of use.

Article 12.

In every country, within the framework of its domestic law, investigations on the subject of counterfeiting should be organised by a central office.

This central office should be in close contact :

- (a) With the institutions issuing currency ;
- (b) With the police authorities within the country ;
- (c) With the central offices of other countries.

It should centralise, in each country, all information of a nature to facilitate the investigation, prevention and punishment of counterfeiting currency.

Article 13.

The central offices of the different countries should correspond directly with each other.

Článek 10.

Skutkové podstaty uvedené v článku 3. jsou zahrnuty samy sebou ve vydávacích trestných činech ve všech smlouvách o vydávání zločinců, které jednotlivé Vysoké Smluvní Strany mezi sebou sjednaly nebo sjednají.

Vysoké Smluvní Strany, které vydání zločinců nečiní závislým na existenci smlouvy nebo podmínce vzájemnosti, uznávají, že skutkové podstaty uvedené v článku 3. jsou zahrnuty již od této doby mezi trestné činy, pro které si povolí vydání.

Vydání zločince se povolí podle práva státu o to požádaného.

Článek 11.

Falešné peníze, nástroje a ostatní předměty řečené v článku 3., č. 5., se zabaví a prohlásí za propadlé. Tyto peníze, nástroje a předměty, byly-li prohlášeny za propadlé, se na žádost vydají buď vládě nebo cedulové bance, o jejíž měnu běží, ačli nejde o věci doličné, jichž uschování v trestním archivu stanoví zákony státu, kde se konalo řízení, neb o vzorky, jež by bylo vhodné odevzdati ústředně, o níž se mluví v článku 12. Všechny tyto předměty nutno vždy učiniti nezpůsobilými k užití.

Článek 12.

V každém státě má organizace pátrání v oboru penězokazectví býti svěřena v rámci vnitřních zákonů zvláštní ústředně.

Tato ústředna má býti v úzkém styku:

- a) s cedulovými ústavy;
- b) s policejními úřady uvnitř státu;
- c) s ústřednami ostatních států.

Má soustřeďovati v každém státě všechny zprávy, které mohou usnadnit obranu proti penězokazectví a jeho potlačení.

Článek 13.

Ústředny jednotlivých států budou si vzájemně dopisovati přímo.

Article 14.

Chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra faire remettre aux offices centraux des autres pays une collection des spécimens authentiques annulés des monnaies de son pays.

Il devra notifier, dans les mêmes limites, régulièrement, aux offices centraux étrangers, en leur donnant toutes informations nécessaires :

a) Les nouvelles émissions de monnaies effectuées dans son pays ;

b) Le retrait et la prescription de monnaies.

Sauf pour les cas d'intérêt purement local, chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra notifier aux offices centraux étrangers :

1° Les découvertes de fausses monnaies. La notification de falsification des billets de banque ou d'Etat sera accompagnée d'une description technique des faux fournie exclusivement par l'organisme d'émission dont les billets auront été falsifiés ; une reproduction photographique ou, si possible, un exemplaire du faux billet sera communiqué. En cas d'urgence, un avis et une description sommaire émanant des autorités de police pourront être discrètement transmis aux offices centraux intéressés, sans préjudice de l'avis et de la description technique dont il est question ci-dessus ;

2° Les recherches, poursuites, arrestations, condamnations, expulsions de faux monnayeurs, ainsi qu'éventuellement leurs déplacements et tous renseignements utiles, notamment les signalements, empreintes digitales et photographies de faux monnayeurs ;

3° Les découvertes détaillées de fabrication, en indiquant si ces découvertes ont permis de saisir l'intégralité des faux mis en circulation.

Article 15.

Pour assurer, perfectionner et développer la collaboration directe internationale en matière de prévention et de répression du faux monnayage, les représentants des offices centraux des Hautes Parties contractantes doivent tenir, de temps en temps, des conférences, avec participation des représentants des banques d'émission et des autorités centrales intéressées. L'organisation et le contrôle d'un office central international de renseignements pourront faire l'objet d'une de ces conférences.

Article 14.

Each central office should, so far as it considers expedient, forward to the central offices of the other countries a set of cancelled specimens of the actual currency of its own country.

It should, subject to the same limitation, regularly notify to the central offices in foreign countries, giving all necessary particulars :

(a) New currency issues made in its country ;

(b) The withdrawal of currency from circulation, whether as out of date or otherwise.

Except in cases of purely local interest, each central office should, so far as it thinks expedient, notify to the central offices in foreign countries :

(1) Any discovery of counterfeit currency. Notification of the forgery of bank or currency notes shall be accompanied by a technical description of the forgeries, to be provided solely by the institution whose notes have been forged. A photographic reproduction or, if possible, a specimen forged note should be transmitted. In urgent cases, a notification and a brief description made by the police authorities may be discreetly communicated to the central offices interested, without prejudice to the notification and technical description mentioned above ;

(2) Investigations and prosecutions in cases of counterfeiting, and arrests, convictions and expulsions of counterfeiters, and also, where possible, their movements, together with any details which may be of use, and in particular their descriptions, finger-prints and photographs ;

(3) Details of discoveries of forgeries, stating whether it has been possible to seize all the counterfeit currency put into circulation.

Article 15.

In order to ensure, improve and develop direct international co-operation in the prevention and punishment of counterfeiting currency, the representatives of the central offices of the High Contracting Parties should from time to time hold conferences with the participation of representatives of the banks of issue and of the central authorities concerned. The organisation and supervision of a central international information office may form the subject of one of these conferences.

Článek 14.

Pokládá-li to za vhodné, má každá ústředna u ústředen ostatních států uložit sbírku pravých, avšak znehodnocených vzorků peněz.

V stejném rozsahu má cizím ústřednám pravidelně podávat zprávu a poskytovat jim všechny potřebné informace:

- a) o nových emisích peněz ve svém státě;
- b) o stažení peněz a o konečné lhůtě k jich výměně.

Vyjmajíc případy významu pouze místního má každá ústředna, pokládá-li to za vhodné, oznamovat cizím ústřednám:

1. objevení falešných peněz. K zprávě o falšování bankovek nebo státovek se připojí technický popis padělků, který opatří pouze cedulový ústav, jehož peníze byly falšovány; zaslati nutno fotografický snímek a podle možnosti exemplář falešných peněz. V naléhavých případech lze zaslati zúčastněným ústřednám důvěrnou zprávu a povšechný popis, opatřený policejními úřady; tím nejsou dotčeny zpráva ani technický popis, o nichž se shora činí zmínka;

2. pátrání, stíhání, zatčení, odsouzení a vypovězení penězokazů, nebo změnu jejich pobytu a všechny vhodné zprávy, zvláště popisy osob, otisky prstů a podobenky penězokazů;

3. podrobné zprávy o objevu výroby, s udáním, zda toto odhalení umožnilo zabavit všechny padělky, které byly dány do oběhu.

Článek 15.

Zástupci ústředen Vysokých Smluvních Stran budou za účasti zástupců cedulových bank a zúčastněných ústředních úřadů konati občasně porady k tomu konci, aby v otázkách týkajících se obrany proti penězokazectví a jeho potírání byla zajištěna, zdokonalena a vybudována přímá mezinárodní součinnost. Na některé z těchto porad bude možno pojednat o organisaci a o kontrole mezinárodní ústředny pro zpravodajství.

Article 16.

La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées par l'article 3 doit être opérée:

a) De préférence par voie de communication directe entre les autorités judiciaires, le cas échéant, par l'intermédiaire des offices centraux;

b) Par correspondance directe des ministres de la Justice des deux pays ou par l'envoi direct par l'autorité du pays requérant au ministre de la Justice du pays requis;

c) Par l'intermédiaire de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente ou à celle indiquée par le gouvernement du pays requis, et recevra directement de cette autorité les pièces constituant l'exécution de la commission rogatoire.

Dans les cas a) et c), copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure du pays requis.

A défaut d'entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée dans la langue de l'autorité requérante, sauf au pays requis à en demander une traduction faite dans sa langue et certifiée conforme par l'autorité requérante.

Chaque Haute Partie contractante fera connaître par une communication adressée à chacune des autres Hautes Parties contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commissions rogatoires de cette Haute Partie contractante.

Jusqu'au moment où une Haute Partie contractante fera une telle communication, sa procédure actuelle en fait de commissions rogatoires sera maintenue.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais autres que les frais d'expertises.

Rien dans le présent article ne pourra être interprété comme constituant de la part des

Article 16.

The transmission of letters of request¹ relating to offences referred to in Article 3 should be effected:

(a) Preferably by direct communication between the judicial authorities, through the central offices where possible;

(b) By direct correspondence between the Ministers of Justice of the two countries, or by direct communication from the authority of the country making the request to the Minister of Justice of the country to which the request is made;

(c) Through the diplomatic or consular representative of the country making the request in the country to which the request is made; this representative shall send the letters of request direct to the competent judicial authority or to the authority appointed by the Government of the country to which the request is made, and shall receive direct from such authority the papers showing the execution of the letters of request.

In cases (a) and (c), a copy of the letters of request shall always be sent simultaneously to the superior authority of the country to which application is made.

Unless otherwise agreed, the letters of request shall be drawn up in the language of the authority making the request, provided always that the country to which the request is made may require a translation in its own language, certified correct by the authority making the request.

Each High Contracting Party shall notify to each of the other High Contracting Parties the method or methods of transmission mentioned above which it will recognise for the letters of request of the latter High Contracting Party.

Until such notification is made by a High Contracting Party, its existing procedure in regard to letters of request shall remain in force.

Execution of letters of request shall not be subject to payment of taxes or expenses of any nature whatever other than expenses of experts.

Nothing in the present article shall be construed as an undertaking on the part of the

¹ This expression has the same meaning as "letters rogatory".

Článek 16.

Dožádání o právní pomoc v řízení pro trestné činy uvedené v článku 3 budou zasílána:

a) především přímo mezi soudy (úřady), nebo skrze ústředny;

b) v přímém styku mezi ministry spravedlnosti obou států nebo tak, že úřad dožadujícího státu předloží dožádání přímo ministru spravedlnosti dožádaného státu;

c) prostřednictvím diplomatického nebo konsulárního zástupce dožadujícího státu v státě dožádaném; tento zástupce pošle dožádání přímo příslušnému soudu (úřadu) neb úřadu, který bude k tomu určen vládou dožádaného státu, a přijme přímo od tohoto soudu neb úřadu listiny o vykonaném dožádání.

V případech a) a c) bude opis dožádání o právní pomoc vždy zároveň předložen i vyššímu úřadu dožádaného státu.

Není-li o tom jiné dohody, sepíše se dožádání o právní pomoc v jazyku dožadujícího úřadu, při tom zůstává dožádanému státu vyhrazeno žádati o překlad do svého jazyka, ověřený úřadem dožadujícím.

Každá Vysoká Smluvní Strana oznámí každé z ostatních Vysokých Smluvních Stran jeden nebo několik způsobů dopisování, které uznává pro dožádání této Vysoké Smluvní Strany.

Dokud některá Vysoká Smluvní Strana neučiní takové oznámení, zachová v příčině dožádání o právní pomoc svůj dosavadní postup.

Za výkon dožádání o právní pomoc nelze žádati náhradu poplatků neb jiných výdajů kromě poplatků znaleckých.

Tento článek nelze vykládati tak, že Vysoké Smluvní Strany jsou povinny v trestních vě-

Hautes Parties contractantes un engagement d'admettre, en ce qui concerne le système des preuves en matière répressive, une dérogation à leur loi.

Article 17.

La participation d'une Haute Partie contractante à la présente Convention ne doit pas être interprétée comme portant atteinte à son attitude sur la question générale de la compétence de la juridiction pénale comme question de droit international.

Article 18.

La présente Convention laisse intact le principe que les faits prévus à l'article 3 doivent, dans chaque pays, sans que jamais l'impunité leur soit assurée, être qualifiés, poursuivis et jugés conformément aux règles générales de sa législation interne.

SECONDE PARTIE.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que tous les différends qui pourraient s'élever entre elles au sujet de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention seront, s'ils ne peuvent pas être réglés par des négociations directes, envoyés pour décision à la Cour permanente de Justice internationale. Si les Hautes Parties contractantes entre lesquelles surgit un différend, ou l'une d'entre elles, n'étaient pas Parties au Protocole portant la date du 16 décembre 1920 relatif à la Cour permanente de Justice internationale, ce différend serait soumis, à leur gré et conformément aux règles constitutionnelles de chacune d'elles, soit à la Cour permanente de Justice internationale, soit à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux, soit à tout autre tribunal d'arbitrage.

Article 20.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour; elle pourra, jusqu'au 31 décembre 1929, être signée au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence qui a élaboré la présente Convention ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

High Contracting Parties to adopt in criminal matters any form or methods of proof contrary to their laws.

Article 17.

The participation of a High Contracting Party in the present Convention shall not be interpreted as affecting that Party's attitude on the general question of criminal jurisdiction as a question of international law.

Article 18.

The present Convention does not affect the principle that the offences referred to in Article 3 should in each country, without ever being allowed impunity, be defined, prosecuted and punished in conformity with the general rules of its domestic law.

PART II.

Article 19.

The High Contracting Parties agree that any disputes which might arise between them relating to the interpretation or application of this Convention shall, if they cannot be settled by direct negotiation, be referred for decision to the Permanent Court of International Justice. In case any or all of the High Contracting Parties parties to such a dispute should not be Parties to the Protocol bearing the date of December 16th, 1920, relating to the Permanent Court of International Justice, the dispute shall be referred, at the choice of the parties and in accordance with the constitutional procedure of each party, either to the Permanent Court of International Justice or to a court of arbitration constituted in accordance with the Convention of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes, or to some other court of arbitration.

Article 20.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear to-day's date. Until the 31st day of December 1929, it shall be open for signature on behalf of any Member of the League of Nations and on behalf of any non-member State which was represented at the Conference which elaborated the present Convention or to which a copy is communicated by the Council of the League of Nations.

čech dovoliti takové důkazní řízení, které se neshoduje s jejich zákonem.

Článek 17.

Účast kterékoli Vysoké Smluvní Strany na této Úmluvě nelze vykládati tak, že se dotýká jejího stanoviska k obecné otázce o příslušnosti k trestní pravomoci jako k otázce mezinárodního práva.

Článek 18.

Tato Úmluva se nedotýká zásady, že trestné činy uvedené v článku 3. se v každém státě kvalifikují, stíhají a posuzují podle obecných zásad jeho vnitřního zákonodárství, nikdy však se nesmí těmito činům zaručiti beztrestnost.

DRUHÁ ČÁST.

Článek 19.

Vysoké Smluvní Strany se shodují, že veškeré spory, které by mezi nimi mohly vzniknouti při výkladu neb užívání této Úmluvy, budou předloženy, nebude-li je možno vyřídití přímým jednáním, Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, aby o nich rozhodl. Nemají-li Vysoké Smluvní Strany, mezi nimiž dojde ke sporu, nebo některá z nich účasti na Protokolu z 16. prosince 1920 o Stálém dvoru mezinárodní spravedlnosti, bude tento spor podle jejich přání a podle ústavních předpisů každé z nich předložen buď Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti nebo rozhodčímu soudu zřízenému podle úmluvy z 18. října 1907 o pokojném vrhizování mezinárodních sporů nebo některému jinému rozhodčímu soudu.

Článek 20.

Tato Úmluva, jejíž francouzské i anglické znění jest stejně autentické, bude míti dnešní datum; až do 31. prosince 1929 bude možno ji podepsati jménem kteréhokoli člena Společnosti Národů a jménem kteréhokoli státu nečlena, kteří byli zastoupeni na konferenci, která vypracovala tuto Úmluvu, nebo kterému rada Společnosti Národů zaslala vyhotovení této Úmluvy.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'alinéa précédent.

Article 21.

A partir du 1er janvier 1930, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre visé à l'article 20 par qui cet accord n'aurait pas été signé.

Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés audit article.

Article 22.

Les pays qui sont disposés à ratifier la Convention conformément au second alinéa de l'article 20 ou à y adhérer en vertu de l'article 21, mais qui désirent être autorisés à apporter des réserves à l'application de la Convention, pourront informer de leur intention le Secrétaire général de la Société des Nations. Celui-ci communiquera immédiatement ces réserves à toutes les Hautes Parties contractantes au nom desquelles un instrument de ratification ou d'adhésion aura été déposé, en leur demandant si elles ont des objections à présenter. Si, dans un délai de six mois, à dater de ladite communication, aucune Haute Partie contractante n'a soulevé d'objection, la participation à la Convention du pays faisant la réserve en question sera considérée comme acceptée par les autres Hautes Parties contractantes sous ladite réserve.

Article 23.

La ratification par une Haute Partie contractante ou son adhésion à la présente Convention implique que sa législation et son organisation administrative sont conformes aux règles posées dans la Convention.

Article 24.

Sauf déclaration contraire d'une Haute Partie contractante lors de la signature, lors de la ratification ou lors de l'adhésion, les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States aforesaid.

Article 21.

After the 1st day of January 1930, the present Convention shall be open to accession on behalf of any Member of the League of Nations and any of the non-member States referred to in Article 20 on whose behalf it has not been signed.

The instruments of accession shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

Article 22.

The countries which are ready to ratify the Convention under the second paragraph of Article 20 or to accede to the Convention under Article 21 but desire to be allowed to make any reservations with regard to the application of the Convention may inform the Secretary-General of the League of Nations to this effect, who shall forthwith communicate such reservations to the High Contracting Parties on whose behalf ratifications or accessions have been deposited and enquire whether they have any objection thereto. If within six months of the date of the communication of the Secretary-General no objections have been received, the participation in the Convention of the country making the reservation shall be deemed to have been accepted by the other High Contracting Parties subject to the said reservation.

Article 23.

Ratification of or accession to the present Convention by any High Contracting Party implies that its legislation and its administrative organisation are in conformity with the rules contained in the Convention.

Article 24.

In the absence of a contrary declaration by one of the High Contracting Parties at the time of signature, ratification or accession, the provisions of the present Convention shall not apply to colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Tato Úmluva bude ratifikována. Listiny ratifikační budou odevzdány generálnímu sekretáři Společnosti Národů, který zpraví všechny členy Společnosti Národů, jakož i státy nečleny, uvedené v předešlém odstavci, o tom, že je obdržel.

Článek 21.

Od 1. ledna 1930 bude možno k této Úmluvě přistoupiti jménem kteréhokoli člena Společnosti Národů nebo kteréhokoli státu nečlena podle článku 20., který tuto Úmluvu nepodepsal.

Listiny o přístupu budou odevzdány generálnímu sekretáři Společnosti Národů, který zpraví všechny členy Společnosti Národů, jakož i státy nečleny uvedené v řečeném článku o tom, že je obdržel.

Článek 22.

Státy, které jsou ochotny ratifikovati Úmluvu podle druhého odstavce článku 20. nebo k ní přistoupiti podle článku 21., které si však přejí, aby směly učiniti výhrady o provádění Úmluvy, mohou o svém úmyslu zpravit generálního sekretáře Společnosti Národů. Generální sekretář Společnosti Národů oznámí tyto výhrady bez odkladu Vysokým Smluvním Stranám, jejichž jménem byla uložena listina o ratifikaci neb o přístupu a otáže se jich, nemají-li námitek. Neučiní-li žádná z Vysokých Smluvních Stran ve lhůtě šesti měsíců od uvedeného oznámení námítky, bude se míti za to, že ostatní Vysoké Smluvní Strany souhlasí s tím, aby stát, který učinil výhradu, se zúčastnil na Úmluvě s řečenou výhradou.

Článek 23.

Ratifikace kterékoli Vysoké Smluvní Strany nebo její přístup k této Úmluvě znamenají, že jejich zákonodárství a správní organizace jsou ve shodě s pravidly, obsaženými v této Úmluvě.

Článek 24.

Neprohlásí-li některá Vysoká Smluvní Strana při podpisu, při ratifikaci nebo přístupu opak, nevztahují se ustanovení této Úmluvy na osady, zámořská území, protektoráty nebo na území pod suverenitou nebo pod mandátem.

Cependant, les Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'adhérer à la Convention, suivant les conditions des articles 21 et 23, pour leurs colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat. Elles se réservent également le droit de la dénoncer séparément suivant les conditions de l'article 27.

Article 25.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de cinq Membres de la Société des Nations ou Etats non membres. La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification ou adhésion.

Article 26.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention, conformément à l'article 25, sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 27.

La présente Convention pourra être dénoncée, au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre, par notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en informera tous les Membres de la Société et les Etats non membres visés à l'article 20. La dénonciation sortira ses effets un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général de la Société des Nations; elle ne sera opérante qu'au regard de la Haute Partie pour laquelle elle aura été effectuée.

Article 28.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations à la date de son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la

Nevertheless, the High Contracting Parties reserve the right to accede to the Convention, in accordance with the provisions of Articles 21 and 23, for their colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate. They also reserve the right to denounce it separately in accordance with the provisions of Article 27.

Article 25.

The present Convention shall not come into force until five ratifications or accessions on behalf of Members of the League of Nations or non-member States have been deposited. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the fifth ratification or accession.

Article 26.

After the coming into force of the Convention in accordance with Article 25, each subsequent ratification or accession shall take effect on the ninetieth day from the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 27.

The present Convention may be denounced on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who will inform all the Members of the League and the non-member States referred to in Article 20. Such denunciation shall take effect one year after the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations, and shall operate only in respect of the High Contracting Party on whose behalf it was notified.

Article 28.

The present Convention shall be registered by the Secretariat of the League of Nations on the date of its coming into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which will remain de-

Vysoké Smluvní Strany budou však míti právo, přistoupiti k Úmluvě za podmínek článků 21. a 23. za své osady, zámořské državy, za protektoráty a za území pod suverenitou nebo pod mandátem. Vyhrazuji si rovněž právo Úmluvu odděleně vypověděti podle ustanovení článku 27.

Článek 25.

Tato Úmluva nevstoupí v účinnost, dokud nebude ratifikována nebo dokud k ní nepřistoupí pět členů Společnosti Národů nebo států nečlenů. Nabude účinnosti devadesátého dne potom, kdy generální sekretář Společnosti Národů obdrží pátou ratifikaci nebo zprávu o přístupu.

Článek 26.

Každá ratifikace nebo přístup, k nimž dojde potom, kdy se Úmluva stala účinnou podle článku 25., nabude účinnosti devadesátého dne po tom, kdy generální sekretář Společnosti Národů je obdržel.

Článek 27.

Tuto Úmluvu bude možno vypověděti jménem kteréhokoli člena Společnosti Národů nebo státu nečlena písemným oznámením generálnímu sekretáři Společnosti Národů, který o tom zpraví všechny členy Společnosti Národů a státy nečleny, uvedené v článku 20. Výpověď nabude účinnosti za rok potom, kdy ji generální sekretář Společnosti Národů obdrží; bude míti platnost jen vůči té Vysoké Smluvní Straně, jejímž jménem byla dána.

Článek 28.

Tato Úmluva bude zaregistrována generálním sekretářem Společnosti Národů v den, kdy vstoupí v platnost.

Čemuž na svědomí podepsali výše jmenovaní zmocněnci tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě dvacátého dubna roku tisícího devítistého dvacátého devátého v jediném exempláři, který zůstane uložen v archi-

Société des Nations, et dont les copies certifiées conformes seront délivrées à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés à l'article 20.

posited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which certified copies will be transmitted to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

ALBANIE

Dr. STAVRO STAVRI

ALBANIA

ALLEMAGNE

Dr. ERICH KRASKE
Dr. WOLFGANG METTGENBERG
VOCKE

GERMANY

ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

HUGH R. WILSON

UNITED STATES OF AMERICA

AUTRICHE

Dr. BRUNO SCHULTZ

AUSTRIA

BELGIQUE

SERVAIS

BELGIUM

GRANDE-BRETAGNE
ET IRLANDE DU NORD

GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.

and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

JOHN FISCHER WILLIAMS
LESLIE S. BRASS

INDE

INDIA

As is provided in Article 24 of the Convention, my signature does not include the territories of any Prince or Chief under the Suzerainty of His Majesty.¹

VERNON DAWSON

BULGARIE

D. MIKOFF

BULGARIA

CHINE

LONE LIANG

CHINA

[Traduction.]

¹ Ainsi qu'il est prévu à l'article 24 de la Convention, ma signature ne couvre pas les territoires de tout Prince ou Chef sous la suzeraineté de Sa Majesté.

vu Společnosti Národů a jehož ověřené opisy budou zaslány všem členům Společnosti Národů a státům nečlenům uvedeným ve článku 20.

ALBÁNIE

Dr. STAVRO STAVRI

NĚMECKO

Dr. ERICH KRASKE
Dr. WOLFGANG METTGENBERG
VOCKE

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

HUGH R. WILSON

RAKOUSKO

Dr. BRUNO SCHULTZ

BELGIE

SERVAIS

VELKÁ BRITÁNIE
A SEVERNÍ IRSKO,

jakož i za všechny části britské říše, jež nejsou samostatnými členy Společnosti Národů

JOHN FISCHER WILLIAMS
LESLIE S. BRASS

INDIE

Ve smyslu čl. 24 této Úmluvy můj podpis netýká se zemí kteréhokoli knížete neb hlavy státu, jež jsou pod suverenitou Jeho Veličenstva.

VERNON DAWSON

BULHARSKO

D. MIKOFF

ČÍNA

LONE LIANG

COLOMBIE	A. J. RESTREPO	COLOMBIA
CUBA	G. DE BLANCK M. R. ALVAREZ	CUBA
DANEMARK	WILLIAM BORBERG	DENMARK
VILLE LIBRE DE DANTZIG	F. SOKAL JOHN MUHL	FREE CITY OF DANZIG
ESPAGNE	MAURICIO LOPEZ ROBERTS, MARQUIS DE LA TORREHERMOSA	SPAIN
FRANCE	CHALENDAR	FRANCE
GRÈCE	MÉGALOS CALOYANNI	GREECE
HONGRIE	PAUL DE HEVESY	HUNGARY
ITALIE	UGO ALOISI	ITALY
JAPON	RAIZABURO HAYASHI SHIGERU NAGAI	JAPAN
LUXEMBOURG	CH. G. VERMAIRE	LUXEMBURG
MONACO	R. ELLÈS	MONACO

KOLUMBIE

A. J. RESTREPO

KUPA

G. DE BLANCK
M. R. ALVAREZ

DÁNSKO

WILLIAM BORBERG

SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO

F. SOKAL
JOHN MUHL

ŠPANĚLSKO

MAURICIO LOPEZ ROBERTS, MARKÝZ
DE LA TORREHERMOSA

FRANCIE

CHALENDAR

ŘECKO

MÉGALOS CALOYANNI

MAĎARSKO

PAUL DE HEVESY

ITALIE

UGO ALOISI

JAPONSKO

RAIZABURO HAYASHI
SHIGERU NAGAI

LUCEMBURSKO

CH. G. VERMAIRE

MONAKO

R. ELLÈS

NORVÈGE

NORWAY

Au moment de procéder à la signature de la présente Convention, le soussigné déclare, au nom de son Gouvernement, que:

Vu les dispositions de l'article 176, alinéa 2, du Code pénal ordinaire norvégien et l'article 2 de la loi norvégienne sur l'extradition des malfaiteurs, l'extradition prévue à l'article 10 de la présente Convention ne pourra être accordée pour l'infraction visée à l'article 3, N° 2, au cas où la personne qui met en circulation une fausse monnaie l'a reçue elle-même de bonne foi.¹

CHR. L. LANGE

PANAMA

PANAMA

J. D. AROSEMENA

PAYS-BAS

THE NETHERLANDS

A. A. VAN DER FELTZ
P. J. GERKE
K. H. BROEKHOFF

POLOGNE

POLAND

F. SOKAL
VLADZIMIERZ SOKALSKI

PORTUGAL

PORTUGAL

JOSÉ CAEIRO DA MATTA

ROUMANIE

ROUMANIA

ANTONIADE
VESPASIEN V. PELLA
PASCAL TONCESCO

ROYAUME DES SERBES,
CROATES ET SLOVÈNES

KINGDOM OF THE SERBS,
CROATS AND SLOVENES

Dr. THOMAS GIVANOVITCH

UNION DES RÉPUBLIQUES
SOVIÉTISTES SOCIALISTES

UNION OF SOVIET
SOCIALIST REPUBLICS

G. LACHKEVITCH
NICOLAS LIUBIMOV

SUISSE

SWITZERLAND

DELAQUIS

TCHÉCOSLOVAQUIE

CZECHOSLOVAKIA

JAROSLAV KALLAB

[Translation.]

¹ At the time of signing the present Convention, the undersigned declares on behalf of his Government that:

In view of the provisions of Article 176, paragraph 2, of the Norwegian Ordinary Criminal Code and Article 2 of the Norwegian Law on the Extradition of Criminals, the extradition provided for in Article 10 of the present Convention may not be granted for the offence referred to in Article 3, No. 2, where the person uttering the counterfeit currency himself accepted it *bona fide* as genuine.

NORSKO

V okamžiku podpisu této úmluvy podepsaný prohlašuje jménem své vlády, že:

Dle ustanovení čl. 176, odst. 2., trestního zákoníka norského a čl. 2 norského zákona o vydávání zločinců nebude moci býti vydání povoleno, jak je stanoveno čl. 10 této úmluvy, pro trestný čin, vyznačený v čl. 3, čís. 2, v případě, že osoba, která dává do oběhu falešné peníze, je obdržela *bona fide*.

CHR. L. LANGE

PANAMA

J. D. AROSEMENA

NIZOZEMÍ

A. A. VAN DER FELTZ

P. J. GERKE

K. H. BROEKHOFF

POLSKO

F. SOKAL

VLODZIMIERZ SOKALSKI

PORTUGALSKO

JOSÉ CAEIRO DA MATTA

RUMUNSKO

ANTONIADE

VESPASIEN V. PELLA

PASCAL TONCESCO

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ,
CHORVATŮ A SLOVINCŮ

Dr. THOMAS GIVANOVITCH

SVAZ SOVĚTSKÝCH
SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

G. LACHKEVITCH

NICOLAS LIUBIMOV

ŠVÝCARY

DELAQUIS

ČESKOSLOVENSKO

JAROSLAV KALLAB

Protocole.

I. Interprétations.

Au moment de procéder à la signature de la Convention portant la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés déclarent accepter, en ce qui concerne les diverses dispositions de la Convention, les interprétations spécifiées ci-dessous.

Il est entendu :

1° Que la falsification de l'estampillage apposé sur un billet de banque et dont l'effet est de le rendre valable dans un pays déterminé, constitue une falsification de billet.

2° Que la Convention ne porte pas atteinte au droit des Hautes Parties contractantes de régler, dans leur législation interne, comme elles l'entendent, le régime des excuses, ainsi que les droits de grâce et d'amnistie.

3° Que la règle faisant l'objet de l'article 4 de la Convention n'entraîne aucune modification aux règles internes qui établissent les peines en cas de concours d'infractions. Elle ne fait pas obstacle à ce que le même individu, étant à la fois le faussaire et l'émetteur, ne soit poursuivi que comme faussaire.

4° Que les Hautes Parties contractantes ne sont tenues d'exécuter les commissions rogatoires que dans la mesure prévue par leur législation nationale.

II. Réserves.

Les Hautes Parties contractantes qui font les réserves exprimées ci-dessous y subordonnent leur acceptation de la Convention ; leur participation, sous ces réserves, est acceptée par les autres Hautes Parties contractantes.

1° Le Gouvernement de l'Inde fait la réserve que l'article 9 ne s'applique pas à l'Inde où il n'entre pas dans les attributions du pouvoir législatif de consacrer la règle édictée par cet article.

2° En attendant l'issue des négociations concernant l'abolition de la juridiction consulaire dont jouissent encore les ressortissants de certaines Puissances, il n'est pas possible au Gouvernement chinois d'accepter l'article 10, qui contient l'engagement général pour un gouvernement d'accorder l'extradition d'un étranger accusé de faux monnayage par un Etat tiers.

Protocol.

I. Interpretations.

At the moment of signing the Convention of this day's date, the undersigned Plenipotentiaries declare that they accept the interpretations of the various provisions of the Convention set out hereunder.

It is understood :

(1) That the falsification of a stamp on a note, when the effect of such a stamp is to make that note valid in a given country, shall be regarded as a falsification of the note.

(2) That the Convention does not affect the right of the High Contracting Parties freely to regulate, according to their domestic law, the principles on which a lighter sentence or no sentence may be imposed, the prerogative of pardon or mercy and the right to amnesty.

(3) That the rule contained in Article 4 of the Convention in no way modifies internal regulations establishing penalties in the event of concurrent offences. It does not prevent the same individual, who is both forger and utterer, from being prosecuted as forger only.

(4) That High Contracting Parties are required to execute letters of request only within the limits provided for by their domestic law.

II. Reservations.

The High Contracting Parties who make the reservations set forth hereunder make their acceptance of the Convention conditional on the said reservations ; their participation, subject to the said reservations, is accepted by the other High Contracting Parties.

(1) The Government of India make a reservation to the effect that Article 9 does not apply to India, where the power to legislate is not sufficiently extensive to admit of the legislation contemplated by this article.

(2) Pending the negotiation for the abolition of consular jurisdiction which is still enjoyed by nationals of some Powers, the Chinese Government is unable to accept Article 10, which involves the general undertaking of a Government to grant extradition of a foreigner who is accused of counterfeiting currency by a third State.

Protokol.

I. Vysvětlivky.

Přistupující k podpisu Úmluvy s dnešním datem prohlašují podepsaní zmocněnci, že v příčině jednotlivých ustanovení Úmluvy přijímají níže uvedené vysvětlivky:

Je shoda v tom, že

1. padělání okolkování na bankovce, jehož účelem jest, aby bankovka se stala platnou v určitém státě, jest paděláním bankovky;

2. Úmluva nedotýká se práva Vysokých Smluvních Stran upravití vlastním zákonodárstvím podle svého uznání systém vyloučení a zrušení trestnosti, jakož i právo milosti a amnestie;

3. zásada vyslovená v článku 4. Úmluvy nemění nikterak pravidla platná v státě o ukládání trestu při střetu trestných činů. Zásada ta nebrání také, aby osoba, která je zároveň i padělatelem i rozšiřovatelem, byla stíhána jen jako padělatel;

4. povinnost vyřizovati soudní dožádání se Vysokým Smluvním Stranám ukládá jen v mezích daných jejich zákonodárstvím.

II. Výhrady.

Vysoké Smluvní Strany, které činí níže uvedené výhrady, činí je podmínkou pro přijetí Úmluvy se své strany; ostatní Vysoké Smluvní Strany přijímají účast oněch s uvedenými výhradami.

1. Vláda indická činí výhradu, že článek 9. nebude platiti pro Indii, kde do pravomoci moci zákonodárné nenáleží potvrditi pravidlo vyslovené v uvedeném článku.

2. Dokud nejsou skončena jednání o zrušení konsulárního soudnictví, které trvá dosud v prospěch příslušníků některých mocností, nemůže vláda čínská přijmouti článek 10. o obecném závazku, že vláda povolí vydání cizince pro obvinění z penězokazectví, vznesené státem třetím.

30 Au sujet des dispositions de l'article 20, la délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes réserve pour son Gouvernement la faculté d'adresser, s'il le désire, l'instrument de sa ratification à un autre Etat signataire, afin que celui-ci en communique copie au Secrétaire général de la Société des Nations pour notification à tous les Etats signataires ou adhérents.

III. Déclarations.

Suisse.

Au moment de signer la Convention, le représentant de la Suisse a fait la déclaration suivante:

« Le Conseil fédéral suisse, ne pouvant assumer un engagement concernant les dispositions pénales de la Convention avant que soit résolue affirmativement la question de l'introduction en Suisse d'un Code pénal unifié, fait observer que la ratification de la Convention ne pourra intervenir dans un temps déterminé.

« Toutefois, le Conseil fédéral suisse est disposé à exécuter, dans la mesure de son autorité, les dispositions administratives de la Convention dès que celle-ci entrera en vigueur, conformément à l'article 25. »

Union des Républiques soviétistes socialistes.

Au moment de signer la Convention, le représentant de l'Union des Républiques soviétistes socialistes a fait la déclaration suivante:

« La délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes, tout en acceptant les dispositions de l'article 19, déclare que le Gouvernement de l'Union ne se propose pas de recourir, en ce qui le concerne, à la juridiction de la Cour permanente de Justice internationale.

« Quant à la disposition du même article, d'après laquelle les différends, qui ne pourraient pas être réglés par des négociations directes, seraient soumis à toute autre procédure arbitrale que celle de la Cour permanente de Justice internationale, la délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes déclare expressément que l'acceptation de cette disposition ne devra pas être interprétée comme modifiant le point de vue du Gouvernement de l'Union sur la question générale de l'arbitrage en tant que moyen de solution de différends entre Etats. »

(3) As regards the provisions of Article 20, the delegation of the Union of Soviet Socialist Republics reserves for its Government the right to address, if it so desires, the instrument of its ratification to another signatory State in order that the latter may transmit a copy thereof to the Secretary-General of the League of Nations for notification to all the signatory or acceding States.

III. Declarations.

Switzerland.

At the moment of signing the Convention, the representative of Switzerland made the following declaration:

"The Swiss Federal Council, being unable to assume any obligation as to the penal clauses of the Convention before the question of the introduction of a unified penal code in Switzerland is settled in the affirmative, draws attention to the fact that the ratification of the Convention cannot be accomplished in a fixed time.

"Nevertheless, the Federal Council is disposed to put into execution, to the extent of its authority, the administrative provisions of the Convention whenever these will come into force in accordance with Article 25."

Union of Soviet Socialist Republics.

At the moment of signing the Convention, the representative of the Union of Soviet Socialist Republics made the following declaration:

"The delegation of the Union of Soviet Socialist Republics, while accepting the provisions of Article 19, declares that the Government of the Union does not propose to have recourse, in so far as it is concerned, to the jurisdiction of the Permanent Court of International Justice.

"As regards the provision in the same Article by which disputes which it has not been possible to settle by direct negotiations would be submitted to any other arbitral procedure than that of the Permanent Court of International Justice, the delegation of the Union of Soviet Socialist Republics expressly declares that acceptance of this provision must not be interpreted as modifying the point of view of the Government of the Union on the general question of arbitration as a means of settling disputes between States."

3. Delegace Svazu Sovětských Socialistických Republik vyhrazuje své vládě, hledíc k ustanovení článku 20., právo zaslati, bude-li si toho přáti, svoji listinu ratifikační jinému státu, aby její opis odevzdal generálnímu sekretáři Společnosti Národů, aby učinil o tom sdělení všem státům, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

III. Prohlášení.

Š v ý c a r s k o.

Přistupuje k podpisu Úmluvy prohlásil zástupce Švýcarska:

„Spolková rada švýcarská nemůže převzít závazek o trestních ustanoveních Úmluvy, dokud nebude kladně rozhodnuto o zavedení sjednoceného zákoníka trestního ve Švýcarsku, a upozorňuje, že proto nemůže určit lhůtu ratifikace Úmluvy.

Spolková rada švýcarská je však ochotna prováděti v rozsahu své pravomoci správní ustanovení Úmluvy, jakmile se stane účinnou podle článku 25.“

S v a z S o v ě t s k ý c h S o c i a l i s t i c k ý c h R e p u b l i k.

Přistupuje k podpisu Úmluvy prohlásil zástupce Svazu Sovětských Socialistických Republik:

„Delegace Svazu Sovětských Socialistických Republik přijímajíc ustanovení článku 19. prohlašuje, že vláda Svazu nezamýšlí, pokud se jí týče, dovolávati se pravomoci Stálého dvoru mezinárodní spravedlnosti.

Delegace Svazu Sovětských Socialistických Republik prohlašuje dále výslovně, že v tom, že přijímá ustanovení téhož článku, že spory, které by nemohly býti vyřízeny přímým jednáním, mají podléhati jakémukoli jinému rozhodčímu řízení s výjimkou Stálého dvora mezinárodní spravedlnosti, nemá se spatřovati změna stanoviska vlády Svazu na všeobecnou otázku arbitráže jako prostředku k vyřizování sporů mezi státy.“

Le présent Protocole, en tant qu'il crée des engagements entre les Hautes Parties contractantes, aura les mêmes force, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.

Fait à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

The present Protocol in so far as it creates obligations between the High Contracting Parties will have the same force, effect and duration as the Convention of to-day's date, of which it is to be considered as an integral part.

In faith whereof the undersigned have affixed their signatures to the present Protocol.

Done at Geneva, this twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

ALBANIE

Dr. STAVRO STAVRI

.ALBANIA

ALLEMAGNE

Dr. ERICH KRASKE
Dr. WOLFGANG METTGENBERG
VOCKE

GERMANY

ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

HUGH R. WILSON

UNITED STATES OF AMERICA

AUTRICHE

Dr. BRUNO SCHULTZ

AUSTRIA

BELGIQUE

SERVAIS

BELGIUM

GRANDE-BRETAGNE
ET IRLANDE DU NORD

GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.

and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

JOHN FISCHER WILLIAMS
LESLIE S. BRASS

INDE

VERNON DAWSON

INDIA

Pokud tento Protokol obsahuje závazky Vysokých Smluvních Stran, má stejnou platnost a závaznost i trvání jako dnešní Úmluva a pokládá se za její nedílnou část.

Tomu na svědomí podepsaní připojili své podpisy na konci Protokolu.

Dáno v Ženevě, dne dvacátého dubna roku jeden tisíc devět set dvacet devět v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivech Sekretariátu Společnosti Národů; ověřený opis bude odevzdán všem členům Společnosti Národů a státům nečlenům, které byly zastoupeny na konferenci.

ALBANIE

Dr. STAVRO STAVRI

NĚMECKO

Dr. ERICH KRASKE
Dr. WOLFGANG METTGENBERG
VOCKE

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

HUGH R. WILSON

RAKOUSKO

Dr. BRUNO SCHULTZ

BELGIE

SERVAIS

VELKÁ BRITANIE
A SEVERNÍ IRSKO,jakož i za všechny části britské říše, jež
nejsou samostatnými členy Společnosti
NárodůJOHN FISCHER WILLIAMS
LESLIE S. BRASS

INDIE

VERNON DAWSON

BULGARIE

D. MIKOFF

BULGARIA

CHINE

LONE LIANG

CHINA

COLOMBIE

A. J. RESTREPO

COLOMBIA

CUBA

G. DE BLANCK
M. R. ALVAREZ

CUBA

DANEMARK

WILLIAM BORBERG

DENMARK

VILLE LIBRE DE DANTZIG

F. SOKAL
JOHN MUHL

FREE CITY OF DANZIG

ESPAGNE

MAURICIO LOPEZ ROBERTS,
MARQUIS DE LA
TORREHERMOSA

SPAIN

FRANCE

CHALENDAR

FRANCE

GRÈCE

MÉGALOS CALOYANNI

GREECE

HONGRIE

PAUL DE HEVESY

HUNGARY

ITALIE

UGO ALOISI

ITALY

JAPON

RAIZABURO HAYASHI
SHIGERU NAGAI

JAPAN

BULHARSKO

D. MIKOFF

ČÍNA

LONE LIANG

KOLUMBIE

A. J. RESTREPO

KUBA

G. DE BLANCK
M. R. ALVAREZ

DÁNSKO

WILLIAM BORBERG

SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO

F. SOKAL
JOHN MUHL

ŠPANĚLSKO

MAURICIO LOPEZ ROBERTS, MARKÝZ
DE LA TORREHERMOSA

FRANCIE

CHALENDAR

ŘECKO

MÉGALOS CALOYANNI

MAĎARSKO

PAUL DE HEVESY

ITALIE

UGO ALOISI

JAPONSKO

RAIZABURO HAYASHI
SHIGERU NAGAI

LUXEMBOURG	CH. G. VERMAIRE	LUXEMBURG
MONACO	R. ELLÈS	MONACO
NORVÈGE	CHR. L. LANGE	NORWAY
PANAMA	J. D. AROSEMENA	PANAMA
PAYS-BAS	A. A. VAN DER FELTZ P. J. GERKE K. H. BROEKHOFF	THE NETHERLANDS
POLOGNE	F. SOKAL VLADZIMIERZ SOKALSKI	POLAND
PORTUGAL	JOSÉ CAEIRO DA MATTA	PORTUGAL
ROUMANIE	ANTONIADE VESPASIEN V. PELLA PASCAL TONCESCO	ROUMANIA
ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES	Dr. THOMAS GIVANOVITCH	KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES	G. LACHKEVITCH NICOLAS LIUBIMOV	UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS
SUISSE	DELAQUIS	SWITZERLAND
TCHÉCOSLOVAQUIE	JAROSLAV KALLAB	CZECHOSLOVAKIA

LUCEMBURSKO

CH. G. VERMAIRE

MONAKO

R. ELLÈS

NORSKO

CHR. L. LANGE

PANAMA

J. D. AROSEMENA

NIZOZEMÍ

A. A. VAN DER FELTZ
P. J. GERKE
K. H. BROEKHOFF

POLSKO

F. SOKAL
VLODZIMIERZ SOKALSKI

PORTUGALSKO

JOSÉ CAEIRO DA MATTA

RUMUNSKO

ANTONIADE
VESPASIEN V. PELLA
PASCAL TONCESCO

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ,
CHORVATŮ A SLOVINCŮ

Dr. THOMAS GIVANOVITCH

SVAZ SOVĚTSKÝCH
SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

G. LACHKEVITCH
NICOLAS LIUBIMOV

ŠVÝCARY

DELAQUIS

ČESKOSLOVENSKO

JAROSLAV KALLAB

Protocole Facultatif.

En reconnaissant les progrès importants en matière de répression du faux monnayage, réalisés par la Convention pour la répression du faux monnayage, qui porte la date de ce jour, les Hautes Parties signataires de ce Protocole, sous réserve de ratification, s'engagent, dans leurs rapports réciproques, à considérer, au point de vue de l'extradition, les faits prévus à l'article 3 de ladite Convention comme des infractions de droit commun.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Les dispositions de la seconde partie de ladite Convention s'appliquent aussi en ce qui concerne le présent Protocole, sauf les dispositions ci-dessous :

1. Le présent Protocole pourra être signé conformément à l'article 20 de la Convention au nom de tout Etat membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence et qui a signé ou signera la Convention, ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

2. Le présent Protocole n'entrera en vigueur que lorsqu'il aura été ratifié ou qu'il y aura été adhéré au nom de trois Membres de la Société des Nations ou Etats non membres.

3. La ratification du présent Protocole et l'adhésion sont indépendantes de la ratification ou de l'adhésion à la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires nommés ci-dessous ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève en un seul exemplaire formant une annexe à la Convention pour la répression du faux monnayage, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf.

Optional Protocol.

Recognising the important progress regarding the suppression of counterfeiting currency which has been realised by the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency bearing this day's date, the High Contracting Parties signatory to this Protocol, subject to ratification, undertake, in their mutual relations, to consider, as regards extradition, the acts referred to in Article 3 of the said Convention as ordinary offences.

Extradition shall be granted according to the law of the country to which application is made.

The provisions of Part II of the said Convention apply equally to the present Protocol, with the exception of the following provisions:

(1) The present Protocol may be signed in accordance with Article 20 of the Convention in the name of any State Member of the League of Nations and of any non-member State which has been represented at the Conference and which has signed or will sign the Convention, or to which the Council of the League of Nations shall have sent a copy of the said Convention.

(2) The present Protocol shall come into force only after it has been ratified or adhered to in the name of three Members of the League of Nations or States which are not members.

(3) Ratification of and accession to the present Protocol are independent of ratification of or accession to the Convention.

In faith whereof the Plenipotentiaries named below have signed the present Protocol.

Done at Geneva, in a single copy, forming an Annex to the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, on the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine.

AUTRICHE

Dr. BRUNO SCHULTZ

AUSTRIA

COLOMBIE

A. J. RESTREPO

COLOMBIA

Facultativní protokol.

Oceňující významný pokrok v potírání penězokazectví, kterého bylo dosaženo dnešní Úmluvou o potírání penězokazectví, zavazují se Vysoké Smluvní Strany, které podepsaly tento Protokol s výhradou ratifikace, že ve vzájemných stycích při vydávání zločinců budou skutkové podstaty uvedené v článku 3. zmíněné Úmluvy pokládati za obecné trestné činy.

Vydání bude povoleno podle práva platného v státě dožádaném.

S výhradou níže uvedených ustanovení platí, hledíc na tento Protokol, ustanovení druhé části řečené úmluvy:

1. Tento Protokol může býti podepsán podle článku 20. Úmluvy jménem kteréhokoli státu — člena Společnosti Národů a kteréhokoli státu nečlena — jenž byl zastoupen na konferenci a Úmluvu podepsal nebo podepíše nebo jemuž Rada Společnosti Národů zašle vyhotovení Úmluvy.

2. Protokol nabude účinnosti, až bude ratifikován nebo až k němu přistoupí tři státy, které jsou členy Společnosti Národů nebo které členy jejími nejsou.

3. Ratifikace tohoto Protokolu a přístup k němu nezávisí na ratifikaci neb na přístupu k Úmluvě.

Tomu na svědomí zmocněnci níže vyjmenovaní podepsali tento Protokol.

Dáno v Ženevě v jediném vyhotovení, které tvoří přílohu Úmluvy o potírání penězokazectví, dne dvacátého dubna jeden tisíc devět set dvacet devět.

RAKOUSKO

Dr. BRUNO SCHULTZ

KOLUMBIE

A. J. RESTREPO

CUBA	G. DE BLANCK M. R. ALVAREZ	CUBA
GRÈCE	MÉGALOS CALOYANNI	GREECE
PORTUGAL	JOSÉ CAEIRO DA MATTA	PORTUGAL
ROUMANIE	ANTONIADE VESPASIEŇ V. PELLA PASCAL TONCESCO	ROUMANIA
ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES	Dr. THOMAS GIVANOVITCH	KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
TCHÉCOSLOVAQUIE	JAROSLAV KALLAB	CZECHOSLOVAKIA
PANAMA	J. D. AROSEMENA	PANAMA
BULGARIE	D. MIKOFF	BULGARIA
ESPAGNE	MAURICIO LOPEZ ROBERTS, MARQUIS DE LA TORREHERMOSA	SPAIN
POLOGNE	F. SOKAL	POLAND

KUBA

G. DE BLANCK
M. R. ALVAREZ

ŘECKO

MÉGALOS CALOYANNI

PORTUGALSKO

JOSÉ CAEIRO DA MATTA

RUMUNSKO

ANTONIADE
VESPASIEN V. PELLA
PASCAL TONCESCO

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ,
CHORVATŮ A SLOVINCŮ

Dr. THOMAS GIVANOVITCH

ČESKOSLOVENSKO

JAROSLAV KALLAB

PANAMA

J. D. AROSEMENA

BULHARSKO

D. MIKOFF

ŠPANĚLSKO

MAURICIO LOPEZ ROBERTS, MARKÝZ
DE LA TORREHERMOSA

POLSKO

F. SOKAL

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU, PROTOKOL A FAKULTATIVNÍ
 PROTOKOL SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU
 PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V BYSTRČICE DNE 20. SRPNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘI-
 CÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena
 v sekretariátě Společnosti Národů dne 12. září 1931, takže Úmluva nabyla pro republiku
 Československou podle článku 25. mezinárodní působnosti dnem 11. prosince 1931.

Smlouvou, Protokolem a Fakultativním protokolem jsou vázány tyto státy:

Španělsko (datum deposice 28./IV. 1930), Bulharsko (datum deposice 22./V. 1930),
 Estonsko (datum deposice 30./VIII. 1930), Portugalsko (datum deposice 18./IX. 1930),
 Jugoslavie (datum deposice 24./XI. 1930), Norsko (datum deposice 16./III. 1931), Řecko
 (datum deposice 19./V. 1931), Rakousko (datum deposice 25./VI. 1931), Svaz Sovětských
 Socialistických Republik (datum deposice 13./VII. 1931), Československo (datum deposice
 12./IX. 1931) a Monako (datum deposice 21./X. 1931).

Rumunsko ratifikovalo pouze Fakultativní protokol (datum deposice 10./XI. 1930).

Dánsko s Islandem složilo ratifikační listinu dne 19./II. 1931 s výhradou, že Úmluva
 s Protokolem nabude účinnosti, pokud jde o Dánsko, až vstoupí v platnost trestní zákonník
 dánský z 15./IV. 1930.

Dr. Beneš v. r.